

Молодий колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

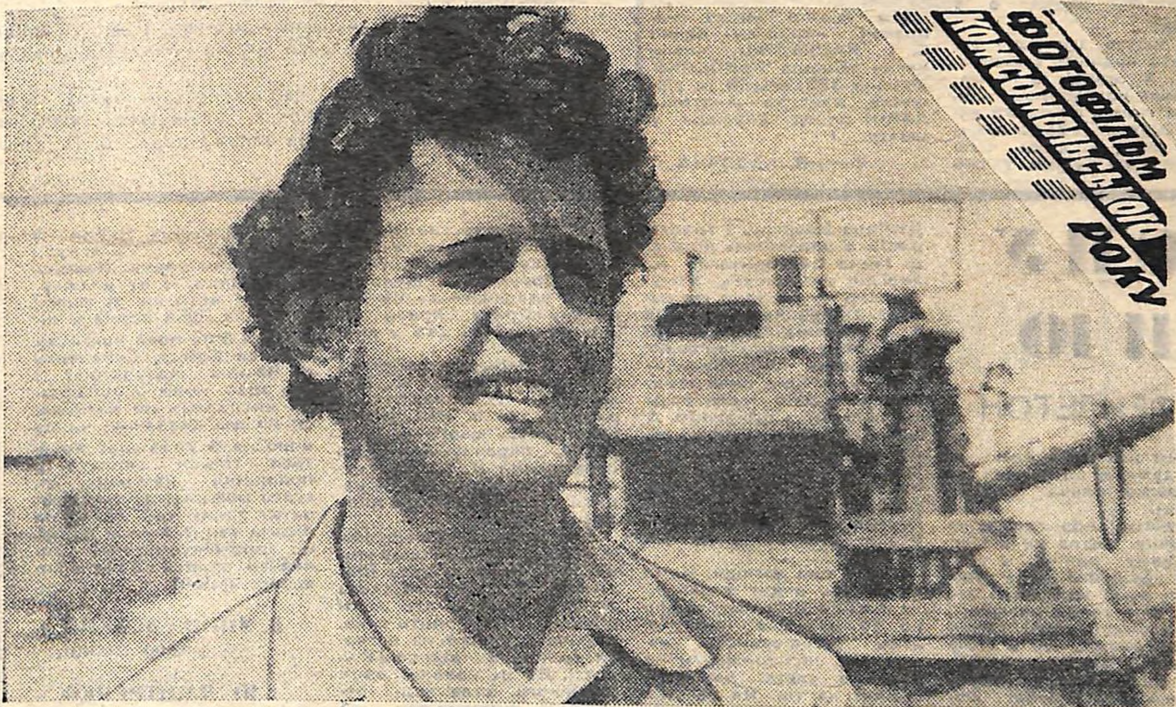
Рік видання XIX № 103 (2519). • СУБОТА, 26 СЕРПНЯ 1978 року. • Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ЗАВЕРШИМО ЖНИВА ПЕРЕМОЖНО!

СТЕНД ЖИВИ

НА 25 СЕРПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ ЗЕРНОВІ НА ПЛОЩІ 718,9 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 709,3 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 2556,5 ТИСЯЧІ ТОНН. ПРОДАНО ДЕРЖАВІ 1304965 ТОНН.

Третій семестр для учня 4-го курсу Кіровоградського машинобудівного технікуму Сергія Бабичевського був трудовим — протягом збиральної кампанії він працював помічником у досвідченого комбайнера Віктора Івановича Проніна в рідному колгоспі імені Мічуріна Новгородківського району. Вони видали з бункера свого СК-4 майже 6500 центнерів зерна, значно перевибивши свої соціалістичні зобов'язання.

На знімку: С. БАБИЧЕВСЬКИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

На приз „Золотий колос“

Сьогодні ми називаємо тих, хто утримує першість у соціалістичному змаганні серед молодих жнивників своїх районів.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН

Іван МАКАРЮК із колгоспу імені Шевченка — комбайном «Колос» зібрав хліб на 499 гектарах, намолотив 14 915 центнерів зерна.

СВІТЛОВІДСЬКИЙ РАЙОН

Анатолій КОЛОТИГІН із колгоспу імені Жданова — «Нивою» намолотив 13 679 центнерів зерна з 340-гектарної площі.

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН

Василь ОБАЧ із колгоспу імені Петровського — видав з бункера свого «Колоса» 13 555 центнерів хліба, зібраного з 370 гектарів.

НОВОУКРАЇНСЬКИЙ РАЙОН

Василь СОКУРЕНКО з колгоспу імені Фрунзе — комбайном «Нива» зібрав хліб на 275 гектарах, намолотив 10 739 центнерів зерна.

КОМАНІВСЬКИЙ РАЙОН

Валентин КУЛЬТЕНКО з колгоспу імені Ілліча — намолотив «Нивою» 10 506 центнерів хліба на площі 302 гектарів.

ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ РАЙОН

Микола ЦЮРА з колгоспу «Іскра» — видав з бункера «Колоса» 9073 центнери хліба з 149-гектарної площі.

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОН

Володимир УСАТЮК із колгоспу імені Мічуріна — на 211 гектарах намолотив «Нивою» 8300 центнерів зерна.

Газета, телебачення, радіо:
в об'єктиві — заготівля кормів

А ГОЛОВА ЩЕ Й НЕ ЗАДОВОЛЕНИЙ...

ЩОЙНО від'їхала автомашинка, вивантаживши з кузову соковиту подрібнену кукурудзяну масу, і зразу ж у траншею заїхав трактор, за ним — інший. Потім знову вантажка. Дівчата, Люба Шуляр і Марія Музичук, ледве встигають відкривати задній борт, чіпляти трос до вивантажувальної решітки. Олександр Савчук важким бульдозером розрівнює масу, Станіслав Ющук щільно утрамбовує її. Його Т-150 «прасує» траншею в різних напрямках безперервно.

— Місткість траншеї — коло 460 тонн, — розповідає заступник голови колгоспу по кормовиробництву Григорій Петрович Москальченко. — На споді там трохи сіна, нещодавно заклали. А зверху оце вже другий день іладемо кукурудзяну масу. Якщо не ввечері, то завтра вранці закриємо обов'язково. Тоді на іншій фермі будемо заготовляти соковитий корм на зиму.

Саме зараз у стеблах кукурудзи найбільше поживних речовин, зволікати силосування не можна.

Загалом у колгоспі імені Мічуріна Новгородківського району, про який іде мова, до заготівлі кормів ставляться дуже серйозно. Про це свідчить хоча б той факт, що є така посада — заступник голови по кормовиробництву. І займає її молодий спеціаліст, котрий душею зобов'язав за справу. Постало завдання заготовити півтону резерву прибудови в дію. Потрібно було закласти 457 тонн сінажу, насправді ж у кількох траншеях його заготовили близько 800 тонн — з добре пров'яленої зеленої маси люцерни, еспарцету, люцерни, вівса. Шорону сінажу «удавався», і нинішнього літа готували його за всіма вимогами технології. Силосу потрібно 7300 тонн, але, за попередніми підрахунками, його буде в півтора рази більше.

На 40-гектарній площі скоро почнуть третій уріс люцерни. Масу її планують переробити на трав'яне борошно і виготовити гранули.

А НА КУКУРУДЗЯНОМУ полі кипить робота. Один за одним курсують навколо зеленої стіни високорослих стебел два КС-2,6 і «Вихор». Автомашини, трактори з причепами — весь вільний транспорт пустити на силосування. Бо це — другі жнива.

— Інакше й не можна, — каже тракторист Володимир Плахотний. — У нас же тільки молочнотоварних ферм чотири. А молодняк скільки! Всьому стадові багато корму треба на зиму. Це — слова непростого рядового механізатора, хай і кращого тракториста колгоспу, а члена правління, людини, для якої кожна справа — своя, кровна.

Хвилини не змрнувають

молоді шофери Григорій Капелянович, Володимир Головако — силосні комбайни стояти не повинні. Силосування треба закінчити в найкоротші і найкращі строки.

У другому відділку редгоспу імені Карла Маркса Долинського району почали силосування за тиждень до візиту нашої рейдової бригади. Але за кілька днів траншею заповнили менш як на третину. У вітторок, приблизно о 14-й годині, біля траншеї сиділо дві дівчини. Бульдозер і гусеничний трактор стояли з виключеними двигунами. Крім дівчат, навкруги не було більше ні душі.

— Обід же зараз, — здвинула плечима одна з дівчат. — Трактористи в

ідеально пішли. Та, по суті, й робити їм нічого. Зранку машин п'ять, чи що, привезли. Тут і розправляти нічого. Сидимо ось...

У ПЕРШОМУ відділку не кращі справи. Там почали закладати зелену масу в суботу. В неділю був вихідний, а за понеділок і поновину вісторка тонн 80 завезли. Власне кажучи, ще й два траншеї повністю не заклали.

Та механізатор Сергій Тимофійович Жовклий старанно утрамбовує те, що є. — Згорить же, пропаде такий корм, якщо не витиснути з нього повітря, — наче виправдується за когось тракторист. — Зранку оце машин лав'ять привезли, а тоді комбайн у Івана Олійника поламався. Он, під бугром, уже кілька годин стоїть. А трамбувати неохоче. І вночі — теж. Напарник прийде мені на зміну.

Сам він тут, у траншеї, хоч обідня перерва вже й почалася. Силосує враження, що силосування в

радгоспі імені Карла Маркса сприймають як обтяжливу нікому не потрібну справу. У нас, мовляв, на першому плані хліб. Там і автомашини, і керівники, і спеціалісти. Силосування почесна.

...А голова колгоспу імені Мічуріна Леонід Костянтинович Свліма, виступаючи на вечорі вшановування переможців соціалістичного змагання на жнивях і ставлячи завдання перед трактористами господарства на найближчі дні, був ще й незадоволений:

— Як це ми силосуємо? Що це за робота? Три дні одну траншею закладаємо. За день-півтора треба, якщо хочемо, щоб корм був поживним, щоб і взимку були з молоком. Усі сили треба кинути на силосування!

На жаль, не вдалося почути думку з цього приводу керівників радгоспу імені Карла Маркса. А зима лавіє.

Рейдова бригада: В. ШВЕЦЬ — інструктор Долинського райкому комсомолу, Г. ЛОПУШЕНКО — старший редактор телерадіокомітету, Р. МАРЧЕНКО — спежкор «Молодого комунара».

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

ДЛЯ НИХ — РОМАНТИКА БУДНІВ

Кожен із нас, звичайно, пишається своєю професією, кожному «своєю» здається найпотрібнішою, найцікавішою... Про це ми можемо сперечатися скільки завгодно і з ким завгодно, будемо тисячу

разів праві, доводячи правоту неспростовними аргументами. Але спробуйте позмагатися з льотчиками, моряками і шахтарями. Нічого не вийде. У льотчика — небо, в моряка —

безмежний океан, а в шахтаря... Ви знаєте, що таке романтика буднів? Снажете, чули. А хлопці з комсомольсько-молодіжної ланки робітників очисного вибою шахти «Верболюзія» живуть саме тією романтикою буднів, такою

якщо звичною працею під землею. Щодня отак спускаються вони у вибій, залишаючи там, угорі, всі свої життєві проблеми. Усі ці години зміни їх хвилює тільки одне — робота, графік, темп. Темпи ж у шахтарів ніколи не справді ударні. За перше півріччя колектив виконав план росту продуктивності праці на 103,7 процента, зменшив за цей час лісоматеріалів на 1700 наробітків. Середньозмінний виробіток становить 110—115 процентів.

Станіслав Іванович Карталиш, керівник колективу, задоволений хлопцями. Не байдужі вони до роботи. Якщо техніка виходить з ладу, не сидять, склавши руки, чекаючи, поки штатні ремонтники приведуть її до ладу. Самі засувають рукава.

На честь 60-річчя ВЛКСМ комсомольці і молоді ланки взяли підписані соціалістичні зобов'язання. Врахували те, що багато членів колективу володіє суміжними спеціальностями. Наприклад, машиніст комбайна Віктор Реленько може успішно виконувати роботу електрослюсаря. Навіть Микола Бабій, якого прийняли у зміну півроку тому, прагне узяти й навчитися більшого, наздогнати в майстерності досвідчених.

Живуть гірники романтикою буднів, важкою і щасливою. Це в шахті, під землею. А на землі у кожного свої проблеми. Он Віктор Реленько увечері поспішає до студентської аудиторії... І все ж у шахті найголовніше — професія.

На фото (зліва направо): керівник ланки С. І. КАРТАЛИШ, член ланки МИКОЛА ЛЕВЧЕНКО, Микола ЗВЯГІНЦЕВ та гірничий майстер АНАТОЛІЙ ЛАНІН перед спуском у шахту.

Фото В. КОВПАКА.

ВИХОВУВАТИ ГРОМАДЯНИНА

Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці», рішення XVIII з'їзду ВЛКСМ і III Всесоюзного з'їзду вчителів визначили нові завдання освіти.

Основними з них є послідовне відношення до життя статті Конституції СРСР про розвиток загальної обов'язкової середньої освіти, подальше вдосконалення навчально-виховного процесу, з тим, щоб забезпечити підготовку повністю розвинутого будівника комуністичного суспільства. Тож випускники десятирічки за навчальний період повинні глибоко оволодіти основами наук і трудовими навичками для роботи в народному господарстві. Необхідний рішучий поворот школи до поліпшення підготовки молоді до праці.

Ця та інші важливі проблеми було присвячено зборам обласного активу працівників народної освіти, що відбулися в Кіровоградському міському Палаці культури імені Коммунари.

З вітальним словом до учасників зборів звернувся заступник голови обласного комітету Є. М. Чабаненко.

Завідувач обласної Д. Ю. Стельмух дає оцінку роботі органів народної освіти, шкіл, дошкільних і позашкільних закладів, виконаній за останній період, загострює увагу на навчальній і виховній функціях загальноосвітньої школи.

Про систему психологічної підготовки старшокласників до праці на селі розповів директор Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Знам'янського району Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко.

Послідовно здійснюючи ленінські принципи єдиної трудової політехнічної школи, — сказав він, — ми повинні пам'ятати, що школа є першим трудовим колективом для кожного юного громадянина. Тому треба ще зі шкільної партії прищеплювати дитині любов до праці, допомогти їй визначити своє місце в житті.

Створені кілька років тому міжшкільні навчально-виробничі комбінати допомагають учням розв'язувати питання профорієнтації. Ось чому виступ директора Гайворонського міжшкільного навчально-виробничого комбінату Е. М. Ставчанського про соціально-економічний і педагогічний ефект підготовки школярів до праці в умовах міжшкільного навчально-виробничого комбінату викликав у присутніх особливий інтерес.

На зборах голова виконкому обласної Ради народних депутатів Д. П. Максименко вручив нагороди кращим педагогам області.

У роботі зборів взяли участь секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, завідувач відділом науки і навчальних закладів обкому партії Б. П. Хижняк.

У ВЛАСНУ КИШЕНЮ

ФЕЙЛЕТОН

Від погляду Анатолія Брайченка ніколи не скисало молоко і дуб не в'янув, коли він, Брайченко, дивився на нього — чого не було, того не було. А от що ласий чоловік на чужій ковбасі, то це, так би мовити, законом установленний фант. А назавтра Анатолія злядає — образиться. Йі-богу, образиться! Бо він же не крає, а просто... взяв і переплутав шлях, коли возив зерно від комбайна. Лихий попу-тав, сказав Брайченко. Таке буває. Раз — і щось трапляється. Снажимо, перестав раптом чути чоловік. Кричати йому «дай» — як до стіни, одне «на» можна від глухоту врятувати. Подібно й того разу було. Нійби щось трапилось — не доїхав Брайченко до току. Зупинився. Погосарня тро-хи про погоду, про пору гарячу живну з жителем Високих Байраїв Олександром Войтенком та й

поїхав собі... Воно б і нічого, але після тієї зупинки на 960 кілограмів поменшало в кузові зерно. Може, люди й не повірили б, село є село — і кума-сором, і хліба жалю, одна-че фант установлено особа-ми офіційними, доведе-но неперечно. Знайшлися, правда, «захисники», котрі сказали: «Та що там, не обидні колгосп імені Енгельса, врожай нині добрий...» Але це ті сна-зали, у кого язика й на прикол не вдержиш. На них і тих, хто своїм мо-ва-

чазним неутрачанням та-ким думкам потурає, ще розповімо кілька схожих історій. Спочатку про «добро-ту» сердечну. Було це в Пет-рівському районі, в кол-госпі «Дружба». Жив там добрий душі чоловік. І не один. Про таких нажуть: і віз допоможуть згорі тягну-ти. Не можуть ні в чому відмовити друзям, знайо-мим, односельцям. Снори-сталися цим недобрі лю-ди. Слід уже добряків цих назвати, мабуть. Мова йде про комбайнера з «Дружби»

Дем'яна Маслюка і тракто-риста з доронької дільни-ці Івана Царевського. Не змогли, як нажуть, мину-ти пень — наїхали на ко-лоду. Попросила дружина З. П. Маслюка «завести» їй пшенички нового врожаю. Не змогли відмовити — підкинули 1372 кілограми. Прямо в дзир трактором «Беларусь» із причепом. А що? Без злого умислу ж, по доброті душевній. Мі-шок напихають, поки не порветься. У вищезгадану трійцю він репнув по швах. Доведеться відповісти. Отака історія з «добро-тою»...

Тепер про дослідів. Ними захопився водій автомобі-ля ГАЗ-53 Дмитро Стацен-ко. Трійці робив комсомо-лець (сподівася, кол-госпний) експерименти по-дорозі з поля дослідної станції на тій. Не те що наїхав, а й у пазуху на-брав. З 9 по 11 серпня в результаті «дослідів» Ста-

ценка господарство недоли-чилося 272 кілограмів пше-ниці і 124 кілограмів ячме-ню. Довелось порушити проти «дослідника» кримі-нальну справу. Справд, ні-чого не пхав — сам у яму впа-в!

А. В. Редько, комбайнер колгоспу «Росія» (с. Ме-жирічка Голованівського району), і В. Решетнюк, тракторист цього ж кол-госпу, переплутали дзир громадянина Н. С. Марчен-ко з током. До неї й потра-пило зерно з бункера ком-байна Редька.

Та всіх переплутали О. П. Бойко, П. І. Сличен-ко, І. П. Чмир із села Під-лісного Олександрівського району. Нажуть, хто запо-дівав лихо, той ходить тихо. Однаке дружина не вдало-сь уникнути відповідаль-ності. Як не кували вони краденку, виявивши не-абияку кмітливість, та пізнали вокив, хоч і в оле-чі шкури ридились. У кол-

госпі «Дружба» трійця з Підлісного потягнула три(п)тонни зерна. Наїхас-ти наїхали, а от реалізу-вати не встигли. А може, тритонна гора зерна в лі-сосмузі біля поля колгоспу здалася Бойку, Сличенку та Чмирю малуватою? І хто знає, коли б випадко-во мисливець не наткнув-ся на цю скотину, чи не виросла б гора ще? Хоче-ться тільки спитати у правління колгоспу, як стало можливим «організу-вати» такий собі сніг на ніл? А де ж дороз-ці, «пронектористів»? Ви-ходять, сплять і бачать Хи-мичних курей?

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
майор міліції,

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

Третій, трудовий семестр

ВОЛЯ І ГОЛОС МОЛОДИХ

«Молодь за антиімперіалістичну єдність, мир і прогрес» — під таким девізом пройшов тиждень солідарності в обласному студентському заго-ні. Відбувалися розмови за «круглим столом», зустрічі біля політичної карти світу, тематичні концерти, вечори дружби. Лекторські групи висту-

пали з лекціями про миролюбну діяльність КПРС, історичні рішення XXV з'їзду партії, історію між-народного комуністичного і робітничого молодіжного руху.

Традиційні стали зустрічі ра-дянських і німецьких студентів. Недавно у Світловодську відбу-лися «Ремонтники» Кіровоград-ського інституту сільськогоспо-

дарського машинобудування. «То-варчи» і «Романти» будівельно-го та машинобудівного технікума обласного центру гостинно при-ймали молодих будівельників з НДР, котрі прокладають Олекс-андрівську дільницю газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР.

У виступах секретаря комсо-мольської організації імені Д. Гу-ляєва Олафа Функе, командира Берлінського студентського заго-ну Хано Харнінга, командира за-гону «Ремонтники» Олександра Вистака було підкреслено єдність з молоддю всього світу, яка бо-реться проти імперіалістичної агресії, расизму і колоніалізму. Голоси радянської і німецької мо-

лоді злилися воедино з велича-вим голосом XI Всесвітнього фе-стивалю молоді і студентів у Га-вані.

Цікаво пройшов тиждень солі-дарності у білців загону «Дорож-ники-78». Вони влаштували конкурс на краще виконання політичної пісні, виступили з тематичними концертами перед жителями селі-ща Смілоного Маловисівського району.

А кілька днів тому студентські загони області провели день ударної праці. Понад тисячу кар-бозанців перераховано на будів-ництво Палацу піонерів у Ханії.

М. СІРИК,
комісар обласного штабу сту-дентських загонів.

ШАНА ЛЮДСЬКА

Громадськість Кіровограда широко від-значила 80-річчя з дня народження Ге-роя Радянського Союзу полковника Д. М. Медведєва.

Дмитро Миколайович у довоєнні роки працював на Єлизаветградщині, був го-ловною спортивною товариства «Динамо». З його ім'ям пов'язане будівництво ста-діону, який нині носить назву «Зірка».

У день 80-річчя Героя на вулиці, що носить його ім'я, в урочистій обстановці було встановлено меморіальну дошку на честь Д. М. Медведєва. Відкрили її колиш-ній розвідник партизанського загону Д. М. Медведєва В. М. Палков.

У переддень 80-річчя Героя із заводча-нами зустрівся його бойовий побратим Г. В. Струтинський. Він розповів про життєвий шлях Д. М. Медведєва, про бо-йові операції народних месників, у яких

він особисто, його чотири брати, батько і мати брали участь. Воювала вся родина Струтинських, беззавітно відданих Бать-ківщині патріотів.

22 серпня в Будинку культури імені Ка-лініна відбулася читальна конференція по книгах: Д. Медведєва — «Сильні ду-хом» і А. Цесарського (лікаря в загоні Медведєва) — «Життя Дмитра Медве-дєва».

Пріз імені Героя 21 серпня виборюва-ли кращі стайери. Володарем призу став студент факультету фізвиховання пед-інституту Володимир Абраменко. Дру-гий приз імені Д. М. Медведєва розігру-вали баскетболісти спортивного «Зірка» і факультету фізвиховання. Перемогли заводський спорстмен.

У вітрині Будинку взуття демонстру-ється фотовиставка, присвячена життю і діяльності Дмитра Миколайовича Мед-ведєва.

Пам'ять людська — немируща.
Н. КУРЧЕНКО.

КОНКУРС НАЗВЕ КРАЩИХ

У комсомольських орга-нізаціях Побузького піке-левого заводу триває ог-ляд-конкурс на звання «Краща комсомольська організація», присвячений 60-річчю ВЛКСМ.

Комітет комсомолу роз-робив умови конкурсу та-ким чином, що вони охоп-люватимуть усі сторони діяльності як первинних комсомольських організа-цій, груп, так і кожного комсомольця. При підби-

ті підсумків урахувати-муться виконання плано-вих завдань і соціалістич-них зобов'язань, ефективно-е використання устатку-вання, сировини і мате-ріалів, оволодіння суміж-ними спеціальностями, на-вчання в системі політи-чної та економічної освіти.

В учбових закладах, участь у громадській ро-боті тощо.

Підсумки огляду-кон-курсу комітет комсомолу оголосить 20 жовтня.

О. РІЗНИЧЕНКО,
Голованівський район.

«Одиницю
з мінусом»

ПОСТАВЛЕНО
ОРГАНІЗАТОРАМ
ЗМАГАНЬ
МІЖВІДОМЧОЇ
ПЕРШОЇ ОБЛАСТІ
З ЛЕГКОЇ
АТЛЕТИКИ.

У статті під таким заго-лоном («Молодий кому-нар» за 10 серпня), зокре-ма, йшлося про погану підготовку стадіону спор-тклубу «Зірка» до прове-дження посиднівок легкоат-летів.

Як повідомив редакцію заступник голови спорт-клубу О. Гах, критичний матеріал обговорено на розширеному засіданні президії клубу. Виконує-чому обов'язки директора стадіону В. Власенку за-уважено, завідувачу гос-подарством Я. Ткаченку оголошено догану.

Президія спортклубу «Зірка» вижила заходів для наведення порядку в об-ліку наявного спортивенте-ря і придбання того, що невістачає, зокрема ру-летон, ядер, набивних м'я-чів і т. д.

Путівцями і покосами наближаються до переможного кінця жнива на Кіровоградщині. Важкі, дощові, коли на пагу золота цінувалася кож-на погожа днина.

Широким потоком те-че в засіки Батьківщини врожай 1978 року. Ра-дісною перемогою увін-чуються трудові будні молодих жителів об-ласті. Про них ми не раз розповідали на сторінках «Молодого комунара».

А сьогодні «Гроно» збирають красне слово кіровоградських літера-торів.

СПИТАЛА ЗЕРНИНА

Спитала зернина у сивої ниви:
«Що є доброта?» і почула нараз:
«Це — люди, що в спеку і зливи
В долонях шорстких виколискують нас»,
Так поле мрійливо
Сказало про нас.

Спитала зернина комбайна в покосах:
«Що значить турбота?» і той просурмив:
«Це — люди. Колосся не роси,
А щедрій їх піт окропив»,
І справді покоси
Наш піт окропив.

Спитала зернина у куща черстогаго,
Який у пиліюці гарячій лежав:
«Що значить жорстокість?» і раптом від нього
Почула: «Це — люди. Я добре це знав». Не скажеш нічого,
Він добре це знав.

Ішла доброта, як веселка, степами,
Турбота ніде не минала осель.

Співали жнива золотими шпиками,
Зернина мовчала. Мовчала, і все.
Але ми із вами
Вже знаємо все.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

КОМБАЙНЕР

Вратам механізаторам Іванові та
Миколі Марчанам із села Красно-
гірськ Голішівського району.

З роботи, наче з поля бою,
яке як стемніє, він верта.
За ним, дорогою курною, —
його натружені літа.
Літа, що стали хлібодарними
у краснорісному віну,
літа, відзначені медалями
на роботничому віну...
Соло ще спить дитинно-чисто,
поклавши поле в головах,
Згаса зірок рясне намисто.
Вагомість — у скупих словах.
Він знає: сонних буднів ритми
високі людності зчять,
мистецтву ділом говорити
і вміню строгому мовчати.
Зна ціну хлібові достоту.
У зливі слави не промок...
Іле сонце щире позолоту
а салютні зорі перемог.

Володимир ЧАБАНЕНКО.

ЗБИРАЄМ ХЛІБ

Шумлять хліба. Вибілюють на сонці
Жниварок відшліфовані пожі...
Піра гаряча завше і в районці
Передові займає рубежі.

Цілю зерно!
І золоті цівки,
Стікаючи із бункера в машини,
Випають благородний груд

Що на землі в повазі всі віки.
Хвала і слава вам, гвардійці
За колоски важкі, дорогоцінні!
...Ідуть жнива,
І «газик» редакційний
Все поспіша до славних трударів,
Литає шлях через густі поля,
Минає прохолоду осокорів,
І, виповнена ціснею

Дарунки людям видає
Вросли ми в землю до
І бережем її, немов зіницю

Дзвенять жнива —
І сонячним потоком
На радість людям
Ллється теплий хліб.

Костянтин ЛЕСЬ.

ВЕЧОРОВЕ

Стиглим житом пахне літо,
Ой яка краса!
І спадає в навісчир'ї
На траву роса.
Теплий бісер ліг спочити
У вечірній млі,
Розстнає ніч тихенько
Книж на землі.
З неба місяць мідь розсипав
Щедро на жита,
А з села на крилах ночі
Пісня вилітає...
Гаснуть тихо зорі в небі —
Радість не згаса...
Стиглим хлібом пахне вечір,
Світяться роса.

Наум ДОБРІН.

УРОЖАЙНА

Зашуміли ниви, загули мотори,
Золоті потоки полились в комори.
Зедзвани, колосся,
Простелісь, барвінку!
Флагман у змаганні добира загінку.
За столи кленові друзів поведемо,
Із вагомих зерен коровай спечемо.
На рушник достатку стануть молодята
Гей, радій врожаю, Батьківщино-мати!

Людмила ПОПЧУК.

с. Зашита
Новоміргородського району.

ВСЕ ЛІТО БІЛИ В ПОЛІ. СЕРЕД ЖЕНЦІВ, ЇХНЯ ПІСНЯ СЛАВІЛА ХЛІБОРОВІВ, КЛИКА-
ЛА ВПЕРЕД, ДАРУВАЛА ІМ БАДЬОРІСТЬ І ВТІХУ.
НА ФОТО: ВІСТУПАЄ ХУДОЖНИ АНТОНІЙ ГРАДА МОГИЛЬНЕНСЬКОГО СІЛЬСЬКОГО
ВУДИНКУ КУЛЬТУРИ ГАНВОРСЬКОГО РАЙОНУ.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

РИБАЛЬСЬКА УСМІШКА

ЗА ПРОГРАМОЮ ЙОГІВ

Ні в якому разі не кажіть, що ви рибалка-любитель,
якщо вас цікавить не ласка жинка. Та ще в жинка.

Отже, якщо ви справжній рибалка-любитель і збирає-
тесь завтра посидіти з вудкою, то вже сьогодні всіляко
догоджайте дружину, аби вона виявила свою гуманність
і сказала нарешті незлобно: «Та йди вже під три чор-
ти...». Ось тоді ви з чистим (коли дощ і комбайни в полі
стоять) серцем і гарним настроєм чинякуєте до ставка.
А чи буде кльов чий, то вже діло риб'яче.

Якщо повернетесь додому ці з чим і пізенько, дружи-
на може спочатку нічого вам не сказати, але подумав собі
в'язково: «Такий рибалка і не спіймав жодної! Що ж тут
не те?». Ви, звичайно, не догадуєтесь про її думки. І
азартно розповідаєте, як зривався хтось величезний, як
ви кидалися у воду за вудкою, але даремно...

Нарешті дружина не витримує: «І ти гадаєш, що я ви-
рю? Нема дурних! Ти хіба на риболовці був? У полі —
перепочинок. То ти собі тихенько так... Призначайся, бо
гірше буде!... І тут ви розгубилися. Як виправдати те,
що повернувшись додому, коли вже темненько було, і без
риби? Нід тут виправдання! Пісня такої сцени ви зрозумі-
ли, що не можна вертатися додому без рибини. Дружині
вашій не потрібна риба ні смажена, ні зливана. Їй пода-
вай доказ, що чоловік займався чим слід...

І ви порозумілися. Приходьте до ставка ховаєтесь
від дощу під вербою, дивитесь: хто спіймав риби най-
більше. Маєте його на прицілі. Настає час іти додому, а
у вас пусто, тоді підходите до щасливого рибалки і
благальним голосом кажете: «Будь ласка, продайте чи
дайте одну рибинку, хоч поганеньку...». Якщо «ой рибал-
ка з гонятися», він мовчки дасть ту рибинку, яка дома
буде вам аргументом. Але ждять біди, коли понадеється
коштовість. Ви не зрозумієте вас та ще й скаже приблизно
так: «Ідіть, дядьку, поділі, поки вудлища не витяг...»
Отже, вибирайте заздалегідь жонатого, цей зрозуміє і
виручить.

Тут слід уточнити, що серед холостяків дуже мало ри-
балок-любителей, а от коли одружуються, їх, жонатих,
чому-сь тягне на риболовлю. А чому? Пояснювати не бе-
русь, згодом кожен сам зрозуміє. Та річ не в цьому. Ва-
гай бути рибалкою-любителем — справа не з легких.
Тільки той може ним називатися, хто мужньо витримує
натиск дружини, холод, голод, недосипання... Жаль, що
досі нема нагород за таке терпіння, витримку. Бо рибал-
ка-любитель цілком виконує непосильну для інших про-
граму йогів: годинами стоїть зігнувшись, не дихає, коли
кльов, динки не їсть, не їє, не купаючи диньку на
поплавок і т. д. Отже, назва «рибалка-любитель» мало
відповідає дійсності, а «рибалка-йог» — якраз.

Тож коли хто хоче записатися в гурток рибалок-йогів,
хай потім не нарікає на мою «агітацію». Витримає всю
«програму» — і я першим потягну вашу мозолисту від
вудки руку і скажу: «Благословляю на мукі рибальські!»
Хай живе ще один рибалка-йог!

Тільки, благаю, не починайте їх впрям у дні жнива.
Бо нічого не вийде. Перестане дощ — і треба в поле. А
для багатого улову потрібні тиждень, місяць. Щоб дочека-
тися, коли сине...

Михайло РОДИНЧЕНКО.

с. Олександрівка
Долішнього району.

КОРОТКО І ЯСНО НЕСЛУХНЯНИЙ

— Ну де, ну де той грим на тебе? —
Зливсь на комбайна
Узимку все було, як треба,
А в носозію — наче амер.

ОБДУМАВ

Все обдумав голова,
Щоб успішно йшли жнива.
Відзначать передових —
Ліхтарів купив нових.
На один комбайн
Вогнегасників аж два.
Все — у поле,
Все туди.
Крім обіду і води.

КОСИТЬ ЧИ СІЄ?

— Цей комбайнер, —
Хволах радіє, —
Не носить хліб, а наче сіє.
А миші:
— Чудо не людина —
Зерна в соломі половина.

Борис ЧАМЛІЙ.

МНЕ ДОВЕРЕНА ПЕСНЯ

МУЗЫКА Г. МОВСЕСЯНА

В самых первых боях
За Советскую власть
Комсомольская песня
В огне родилась.
Сквозь перроны,
Сквозь все времена
Протянула мне верную
Руку она.

Припев:

Эта песня, дружище,
Твоя и моя,
Нам ее прошумели
Родные края,
Никого не боясь,
Ничего не тая,
Разливается песня
Твоя и моя.

СЛОВА Л. ОШАНИНА

Я хочу, чтобы
Был каждый знаком
В дальнем поле, горах
И в цеху заводском.
Как металл кузнецу,
Как солдату ружье,
Мне доверена песня —
Оружие мое.

Припев.

Станет трудно тебе —
Ты ее позови.
Эта песня свободы,
Добра и любви.
И уж если подхватит
Ее молодежь,
Не задумайся ее,
Не убейся, не убейся.
Припев.

ВОНИ НАЙБІЛЬШ СУМЛІННО ГОТУВАЛИСЯ ДО ЗАЛІКУ з фізичної та військово-технічної підготовки. ПЕРШИМИ СТАЛИ ЗНАЧИВИМИ ГРО. НАВІТЬ ТЕПЕР, ПІД ЧАС ЛІТНІХ КАНИКУЛ, УЧЕНИЦІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 4 ТЕТЯНА ІЛЬЧЕНКО, ЛЮДМИЛА ЗАРИЦЬКА ТА ОЛЕКСАНДРА ЛІЩИМЕНКО ПРОДОВЖУЮТЬ ТРЕНУВАТИСЯ, ЩОБ З ПЕРШИХ ДНІВ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ БУТИ СЕРЕД ПРОВІДНИХ СПОРТСМЕНІВ ШКОЛИ.

Фото В. КОВПАКА.

ТЕТЯНА ДУБІВКА — ТРЕТЯ

Кіровоградщина стала традиційним місцем проведення особистої першості Центральної ради Добровільного спортивного товариства «Спартак» із шахів серед дівчат віком від 14 до 18 років.

Минулого року такий турнір відбувся в обласному центрі, нині — у Світловодському Паладі культури імені В. І. Леніна.

Швидко почався турнір для чемпіонки республіканської ради «Спартак» кіровоградки Тетяни Дубівки. Протягом семи турів вона лідирувала. Дев'ятикласниця середньої школи № 17, вихованка кандидата в майстри спорту Георгія Дубівки, Тетяна вела гостру, наполегливу боротьбу.

І все ж до звання найсильнішої в країні їй бракувало одного очка (вона набрала 8 очок з 11 можливих). Алма-атинська дев'ятикласниця Шоолпан Жетібсала (чемпіонка Казахстану) та брянська Тетяна Азьяванг обійшли кіровоградку, залишивши її на третьому місці.

ВІДПОВІДЬ МОВЧАННЯМ

22 липня цього року в матеріалі «Та ще стрибки через тун...» газета критикувала керівників міста Кіровограда за упуштення в спортивно-масовій роботі з дітьми за місцем проживання.

Черговий рейд міської ради громадськості сприяв сім'ї та школі виявив, що ніхто не зреагував на критику, що робота дитячих міст і підлітків клубів майже припинилася.

Скажімо, клуб жєкву № 3 кілька днів підірвав був зачинений. Від прибиральниць відволікався, що його й досі (який уже місяць!) ремонтує. В. В. Захарченко, вихователька, пішла у відпустку, а інструктор по спорту Р. І. Овчаренко зайнята фінальними змаганнями з футболу.

На призи клубу «Шірінний м'яч». Дітвору липніла без нагляду старших. Не краще становище і в четвертому, п'ятому, шостому, сьомому жєкву. Літо і починається, та керівництво жєнів і домоуправління міста не вважає за потрібне відремонтувати спортивне обладнання на дитячих майданчиках, привезти пісок на ігрові майданчики і впорядкувати їх.

Чим і де займається дітям? Зламано деревце, вирвано з корінням квіти і витоптано газони, розбиті шибки і розмальовано я під'їздах стіни — ось наслідок безвідповідальності доводиться.

Коли ж буде покладено цьому кінець?
К. БОРИСЕВИЧ,
голова Кіровоградської міської ради громадськості сприяння сім'ї та школі.

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

В ЗАЛІК СПАРТАКІАДИ

У Світловодську закінчилися обласні змагання з настільного тенісу серед команд дітей і підлітків, організованих за місцем проживання. Одинадцять команд житлово-експлуатаційний контор і відділів виборювали звання найсильніших.

Як і минулого року, чемпіонами стали вихованці тремоловського тренера. Інструктора по фізкультурі жєкву № 3 М. Світловодська Олексія Хиліка. Виступаючи в складі першорозрядника Гіора Срохін, Валерія Мильсєнка, Віктора Лимонченка, Тетяни Поляк і Ліни Боровської світловодська «Хвиля» без поразок провела весь турнір. Їй вручили диплом першого ступеня обласного житлоуправління і призи.

На другому місці — юні тенісисти житлово-комунального відділу Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР (капітан команди Юрій Капаліченко, інструктор по фізкультурі Ігор Сидоров). Третю сходинку турнірної боротьби зайняли спортсмени команди «Майна» Кіровоградського жєкву № 5 (капітан Олександр Копеневський, інструктор по фізкультурно-масовій роботі В. Р. Черняхівський).

К. ЯКІВЦЬ.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

ЯКІ Ж „РІДНІ СТІНИ“?

Роздуми після фіналу розиграшу юнацької першості Центральної ради «Авангарду» з футболу

І ОТПРАТИТИ до фіналу розиграшу юнацької першості Центральної ради Добровільного спортивного товариства «Авангард» на приз республіканської газети «Комсомольське знамя» завжди почесно. Для цього команди футболістів Світловодської дитячо-юнацької спортивної школи (тренери А. Шабалін та А. Конопльов), скажімо, довелось пройти через досить «густе сито» відбірних змагань. І нолі, нарешті,

визначились 32 учасники п'яти зон республіки. Федерація футболу вирішила одні із зональних змагань провести в нашому місті. Рідні стіни і численні уболівальники цінного виду спорту небезпечно сприяли перемозі світловодців (капітан команди десятикласник середньої школи № 4 Сергій Ломакін). Гравці демонстрували вдома непогану техніку, надійно захищав ворота учень 10 класу середньої школи № 5 Юрій Вихрест.

Світловодські юнаки виграли матч у ковопільського «Крибасу» (2:1). Тоді відзначився десятикласник школи-інтернату № 10 Олег Несин. Обидва забитих м'ячі — його. У важкому матчі вони подолали опір команди «Шахтар» (м. Горлівка). Результат — 3:2. Зіграли внічию (1:1) з юнаками кіровоградської «Зірни», світловодці виборили путівку у фінал.

В Одесі зібралися переможці п'яти зон. Переважимо учасники минулорічного фіналу. Світловодські юнаки вперше брали участь у такому високому ранзі змаганні. І хоча результат був невтішний (останнє місце у фіналі), та поступалися в кожній грі більш именитим командам лише одним голом.

С ВІТЛОВДЦІ програвали перед усім через слабкі тактичні прийоми. Причин для цього вистало. І одна з найважливіших — майже повна відсутність приміщення для занять у зимку. Ігровий зал Палацу спорту заводу чистих металів, що

його орендує ДЮСШ для занять секції, виділяють команді старшої вікової групи лише на 45 хвилин.

Не краще становище і з основним полем стадіону. Його почали використовувати лише з дозволу обласної ради товариства «Авангард» і лише напередодні відповідальних змагань. Тренування на примітивному, не пристосованому для занять полі, призводили навіть до травм.

Ці та інші причини не можуть задушувати гірноту останнього місяця, але вони повинні насторожити тих, хто зацікавлений у розвитку юнацького спорту.

І все ж відрядно, що по складу збірної команди республіканської ради «Авангард», створеної на базі переможців фіналу у ворошиловградської «Зорі», виділено кращих світловодських футболістів Олександра Довженка, Івана Більчича, Сергія Золіна, Миколу Павленка: що другим тренером збірної, яку готуватиме до міжклубного фіналу Всесоюзної першості, заслужений тренер УРСР В. С. Паршин, затвердження наставника світловодців Анастасія Конопльова, як такоого, що дав найбільшу кількість родаткових гравців до складу основної команди. Наприкінці серпня збірна Центральної ради «Авангард» візьме участь у міжклубному фіналі в м. Тернополі. А поки що йдуть тренування юних футболістів.

І. КАРАНТ,
громадський кореспондент
«Молодого комунара».

АНКЕТА «МК»

СКІЛЬКИ НАС НА СТАДІОНІ?

У кожному селі і місті, біля школи чи гуртожитку є стадіон, спортивний комплекс, ігровий майданчик. Тут юнаки і дівчата, школярі складають нормативи ГГО, виходять на «Старт надії», постійно підвищують свій фізичний гарт, удосконалюють спортивну майстерність. Щоправда, подекуди забувають про будівництво нових спортивних споруд.

не дбають про ефективне використання наявних баз. А саме тепер, улітку, необхідно зробити найбільший розгін.

То хто ж нині на стадіоні? Який він у вас? На запитання нашої анкети просимо відповісти фізкультурних активістів, юних спортсменів, молодих хліборобів і робітників, студентів і школярів.

1. Чи став твій стадіон справжнім місцем відпочинку? Чим він тебе приваблює? Скільки разів за останній тиждень тут відбувалися спортивні поєдинки?

2. Чи є спортивний майданчик біля твого гуртожитку? Якщо є, то як його використовують?

3. Де ти складаєш нормативи ГГО з плавання і кульової стрільби?

4. Скільки разів на тиждень ти тренуєшся (після того, як виконав нормативи ГГО)?

5. Який твій особистий вклад у будівництво та обладнання спортивних споруд?

6. Яка позиція комітету комсомолу у справі ефективного використання наявних спортивних баз і в будівництві нових у твоєму місті, селі, на підприємстві чи колгоспі?

7. Твої пропозиції щодо кращого використання спортивних споруд

Свої відповіді на запитання анкети (можна й окремим листом) надсилай на адресу редакції: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ПОМЕДІЛОК

28 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Фільм «Противник». 10.25 — «У світі тварин». 10.40 — «Сільські будні». Кінопрограма. 15.00 — «Мамині школи». 15.30 — «Робітничі гарантії москвичів». 16.00 — На приз клубу «Шірінний м'яч». 16.45 — Телефільм «Ось мое село».

ло». 1 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — «Творчість народу світу». 18.45 — «Рік третій — рік ударний». «Скади!» Підприємств. 19.30 — «Зустріч з оперою». С. Прокоф'єв. «Війна і мир». Вистава. (21.00 — «Час»). 22.50 — Кубок СРСР із спортивної гімнастики. Багатоборство. Чоловіки. По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — «Доброго вам здоров'я». 10.45 — «Любітеся балету». 11.00 — Телекартинка «Люди світлої мрії». 11.30 — «У

світлі рослини». 14.45 — К. т. Для дітей. «Сонечко». 15.15 — «Народні таланти». 15.45 — К. т. До 60-річчя ВЛКСМ. «Орляти-78». Закриття Всесоюзного фіналу комсомольської військово-спортивної три. 17.15 — К. т. До 34-х роківни Слов'янського національного повстання. Виступ Генерального консула ЧССР у Києві Олдржиха Мотельського. 17.25 — К. т. Голлаурет Міжнародного юнікурсу Т. Тауер. (Арфа). 17.55 — К. т. Вечір, присвячений 150-річчю з дня народження Л. М. Толстого. Трансляція

з Державного театру опери і балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка. В перерві — «Вісті». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Зеленієння на березі». 22.50 — К. т. «Нові мелодії року». По закінченні — к. т. Новини.

ВІВТОРОК

29 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Зустріч з опе-

рою». С. Прокоф'єв. «Війна і мир». Вистава. 14.30 — «По Індії». Кінопрограма. 15.20 — «Адреси молодих». 16.05 — Грає заслужений артист РРФСР В. Крайнев. 16.20 — «Життя науки». 16.50 — Телефільм «Ось мое село». 2 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — «До початку нового навчального року в системі професійно-технічної освіти». 18.30 — «Російський романс». 18.50 — «Людина. Земля. Всесвіт». 19.35 — Фільм «Анна і командор». 21.00 — «Час». 21.30 — Кубок СРСР з спортивної гімнастики. Багатоборство. 22.20 — «Золота нота». Музична програма з НДР. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — К. т. Для дітей. «Павлівський назив». 10.35 — Концерт майстрів мистецтв. 11.35 — «Екран молодих». «Студентські будівельні». 15.45 — «Резерви на службу вироб-

ництву». 16.15 — К. т. «Піонерське літо». 16.45 — К. т. «Театр одного актора». Л. М. Толстой. «Після балу». 17.15 — «Любов та злода». 18.00 — Грає ансамбль народних інструментів. 18.10 — Док. фільм «Музей В. І. Леніна у Києві». 18.30 — К. т. «Народні таланти». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Екран молодих». «Інтерлюб». 20.25 — «На ланах республіки». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Новини кінопрограма. 22.45 — Телепрограма «Старт». По закінченні — к. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глішки, 2.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК